

delse, f.eks. som led i etableringen af en hjemmearbejdsplads. Fri datakommunikation via Internettet, som arbejdsgiveren stiller til rådighed for en ansat uden for arbejdsstedet, beskattes således efter ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 3. En datakommunikationsforbindelse betragtes dermed ikke som skattefrit tilbehør til en computer efter ligningslovens § 16, stk. 10. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 437 af 10. juni 1997, hvorved ligningslovens § 16, stk. 10, blev indført, jf. L 180, Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, s. 3842-3850.

I Ligningsrådets anvisning for 2000 vedrørende visse personalegoder, jf. Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 1999-48, er den skattepligtige værdi af fri telefon fastsat til 3.000 kr., dog højst arbejdsgiverens faktiske udgift. Ligningsrådets sats dækker den private del af samtaleudgifterne og abonnementsudgiften, der altid anses for en privat udgift, jf. ligningslovens § 16, stk. 2, 1. pkt.

Ligningsrådets sats gælder, uanset hvor mange telefoner og datakommunikationsforbindelser arbejdsgiveren afholder udgifter til. Hvis den ansattes ægtefælle eller samlever også har fri telefon, skal der kun ske beskatning af én fri telefon i husstanden.

Ligningsrådets sats anvendes, uanset om den ansatte i øvrigt har en privat telefon, men den ansatte kan over selvangivelsen modregne udgifterne til den private telefon i det skattepligtige beløb af den fri telefon. Der kan maksimalt modregnes 3.000 kr. eller et beløb, der svarer til arbejdsgiverens faktiske udgift, hvis den er mindre end 3.000 kr. Det er husstandens udgifter til telefon og datakommunikation, der kan modregnes i det skattepligtige beløb. Det er således uden betydning, om den private telefon er oprettet i den ansattes navn, eller om den tilhører en anden i husstanden. Modregningsadgangen betyder, at hvis arbejdsgiverens faktiske udgift er 3.000 kr. eller derover, og hvis husstanden har udgifter på 3.000 kr. til telefon og datakommunikation, er der intet at beskatte.

Den skattepligtige værdi af fri telefon, d.v.s. p.t. højst 3.000 kr., reduceres også med den ansattes egenbetaling til arbejdsgiveren for den private brug af den fri telefon. Hvis arbejdsgiverens udgift til den fri telefon er 3.000 kr. eller mere, og den ansatte betaler 3.000 kr. til arbejdsgiveren for den private brug af telefonen, er der således intet at beskatte.

Fri telefon er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, og kildeskattebekendtgørelsens § 20, nr. 21. Fri telefon indgår også i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, jf. lov om en arbejdsmarkedsfond § 8, stk. 1, litra b. Udover arbejdsmarkedsbidrag skal der således også svares særlig pensionsopsparing af den

skattepligtige værdi af fri telefon, jf. ATP-lovens § 17 f, stk. 1.

Arbejdsgiveren skal indeholde A-skat af den skattepligtige værdi af fri telefon, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1. Arbejdsgiveren skal ligeledes indeholde arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing, jf. lov om en arbejdsmarkedsfond § 11, stk. 1, jf. stk. 9, og ATP-loven § 17 f, stk. 1.

Arbejdsgiveren skal foretage indberetning om den skattepligtige værdi af fri telefon for en medarbejder, jf. skattekontrollovens § 7 A, stk. 3, og indberetningsbekendtgørelsens § 11, stk. 2, nr. 1.

Tilskud til telefon

Fri telefon omfatter ikke de situationer, hvor arbejdsgiveren yder et tilskud til den ansattes telefon uden for arbejdsstedet. Tilskud til telefon uden for arbejdsstedet medregnes således fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det forudsættes normalt, at tilskuddet ydes til en telefon, der er oprettet i en anden end arbejdsgiverens navn, typisk i den ansattes navn.

Der er tale om tilskud til telefon, hvis arbejdsgiveren betaler et fast månedligt beløb til dækning af den ansattes eventuelle erhvervsmæssige samtaleudgifter. Der er endvidere tale om tilskud til telefon i tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler den ansattes udgifter til telefon og datakommunikation op til et bestemt maksimum, jf. Skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 12.4.5. I sådanne tilfælde er der ikke tale om fri telefon, fordi arbejdsgiveren ikke bærer en risiko for udgifternes omfang.

Hvis arbejdsgiveren sætter et loft over hvor store udgifter til den ansattes telefon og datakommunikation, arbejdsgiveren vil dække, f.eks. på 2.000 kr., fordi det er det beløb, arbejdsgiveren mener dækker den ansattes erhvervsmæssige samtaler, skal den ansatte beskattes af 2.000 kr. Da den ansatte ikke har fri telefon, kan vedkommende ikke modregne egne udgifter til telefon og datakommunikation i det skattepligtige beløb.

Efter ligningslovens § 16, stk. 2, har den ansatte ret til et ligningsmæssigt fradrag for erhvervsmæssige samtaleudgifter. Fradraget skal foretages i overensstemmelse med ligningslovens § 9, stk. 1. Det betyder, at der kun kan foretages fradrag, hvis årets samlede erhvervsmæssige udgifter overstiger 4.300 kr. (2000). Udgifter til telefonabonnement uden for arbejdsstedet kan ikke fradrages, jf. ligningslovens § 16, stk. 2, fordi denne udgift anses for at være privat.

Hvis arbejdsgiveren kun betaler for samtaler, der efter særskilt bestilling for hver enkelt samtale kan